

39
T31

ILL. AC RE
D DE JOANNIS
ILLUSTRISSIMI,
AC REVERENDISSIMI
D. D. F^r. JOANNIS
DE
MONTALBAN,
EPISCOPI ACCITANNI.
DISPUTATIONES
THEOLOGICÆ,
IN PRIMAM PARTEM
DIV. THOM.
TOMUS PRIMUS.

*Ex la Libreria del Colegio d.
or la Comp^a ex Isr. or Salam^a*

ILL.^{MI} AC REV.^{MI}
D.D.F^R JOANNIS
DE
MONTALBAN

EX ORDINE PRÆDICATORUM

SALMANTICENSES ACADEMIÆ IN SACRA

Theologia Magistri, ac Vespertine Cathedræ diu Moderatoris:

Episcopi Accitanni, & Bacensis, & iam ad

Ecclesiam Placentinam Promoti

DISPUTATIONES THEOLOGICÆ IN I. P. D. THOMÆ
COELORUM REGINÆ,

DEL ROSARIO.

MIRA PULCHRITUDINE IN SUO TYPO HUIUS SALMANTINI
CONVENTUS S. STEPHANI PRÆFULGENTI DICATÆ.

PER P. PRÆSENT. Fr. DIDACUM RASPEÑO,
ord. eiusd. Ord. cuius labore, & industria in lucem prodierunt. —

TOMUS PRIMUS.

Anno Domini

MDCC XXIX.

CUM SUPERIORUM PERMISSU.

Excudebat Salmantica: JOSEPH ORTIZ GALLARDO.

INVENTRICI GRATIÆ
REGIÆ, AC FOELICI COELORUM PORTÆ
AUGUSTISSIMÆ ÆTERNÆ SAPIENTIÆ SEDI,
INCARNATI VERBI DIGNISSIMÆ MATRI
SUB GRATISSIONE SIBI

SANCTISSIMI ROSARIJ

COGNOMENTO.

EXIMIÆ BENIGNITATIS, ATQUE HUMANITATIS
IN HOC PROTO-MARTYRIS STEPHANI
SALMANTINO COLLEGIO
TYPUM SUPERSPECIOSUM TENENTI.

ROPHANA olim, BEATISSIMA VIRGO, lusit

P Antiquitas Urbium portas Iconibus Minervæ redi-
miens, atque exornans, quod eam Scientiarum, bo-
norumque omnium Artium Altricem existimaverit.

Delira verum, atque delusa mentita sibi est vana su-
perstitio; cum non simulata Dea, sed Dei Genitrix Al-

ma veram fenerata sit hominibus sapientiam. *Fons (ait quidam) Sapien-*

tiae Verbum Dei in excelsis. Seu ut alter in corde Patris: Ait rapuisti, *S. Bernardi*
cum ab Angelo invenisse Te apud Deam gratiam praedicta est; ut *Serm. 60. cap. 4.*

per Te ad nos usque deduceretur visibile temperata gloria potentiae
suæ, qua apud Patrem erat, nobis absconditum, & ut per nos erat,

extraneum, fieretque nostris usibus aptum, nobiscum conviveret,
nostramque ignorantiam congruis hebetudini sensuum nostrorum

sermonibus studiret. De Te igitur sapientia ipsa, atque Scientia Dei,
à quo omnis sapientia est, per clausam portam ad nos exivit: siquidem

desursum sapientia veniens primum quidem padica est. At non recessit,
sed tecum mansit; cuin ita audiveris Verbum Dei, ut supra omnes

huius Vitæ mortales custodiveris; ac eiusdem Verbi præconio, Augustino
interpretante, Beata, & felix aclamata sis, quia Verbum Dei custodisti;

non quia in Te Verbum caro factum est. Intra Te ergo est: non iam
*Eterni Patris obumbratione tegente, sed Sole illo uno tribus lumi-
nibus gloriose, ut Nazianz. eloquitur, Domicilium mentis tuæ illu-
trante, ut lumen tuum, hoc est, Filium tuum, Dei Verbum in*

splendoribus concipiias Sanctorum, & per Te effundat lumen Sapien-

*Ecclesiastici
1. vers. 5.*

*S. Bernardi
Serm. 60. cap. 4.*

*Ecclesiastici
1. vers. 1.*

Iac. 3. v. 17.

Bed. sup. 11.

Luce.

Lib. de Virg.

Orat. 13.

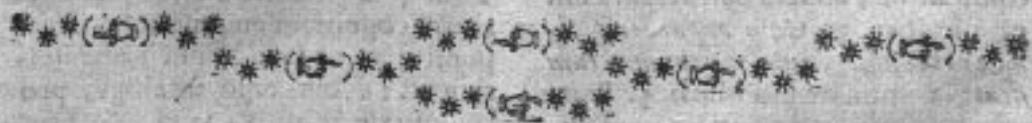
TRACTATUS DE VISIONE DEI,

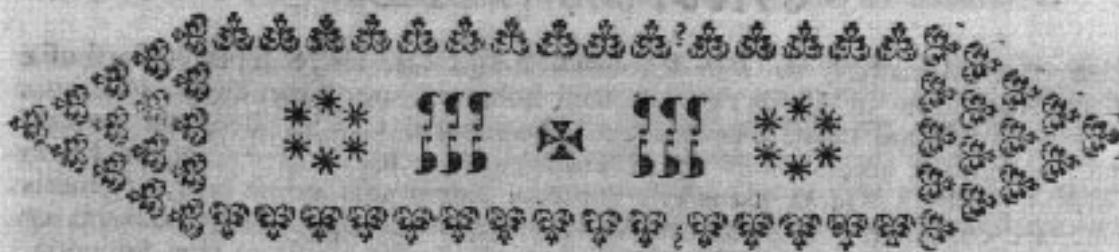
JUXTA MIRAM ANGELICI DOCT. DIV. THOMÆ
Aquinatis doctrinam 1. part. quæst. 12.

PRO E M I U M.

Quamvis in Tract. isto, quem de cognoscibilitate Dei à nobis numerat, D. Thom. non solum agat, de cognitione Dei intuitiva, & prout est in se; sed etiam de cognitione, quam de eo ex eius effectibus habere possumus, ut ex duobus ultimis huius quæst. articulis constat; iam tamen totus disputationis calor, inter Recentiores Theologos ad primam Dei cognitionem, quæ eius visio dicitur, vertitur: tum quia mirabilior: tum quia subtilior, & difficilior. Quare, sub nomine visionis Tractatus iste disputatur. Quorum morem imitantes, quamvis, ut cum Christostomo dicam, acies mentis nostræ, imparem se tot radiorum certaminis lentiatur, deliderio tamen huius pulcherrimi luminis intuendi, contra importabiles eius inicatus, contentiose intendit subire certamina. Et, ne in tantæ lucis abyssu habebes oculus deficiat, ipse Ang. Doct. ducatum nostrum portabit; quo Duce, neque offendionis lapidem, neque foveæ profunditatem timemus: sed, potius per illius viam, sine offendiculo currentes, posse propheticis verbis, vere dicere speramus, quod, & ab altero eius discipulo, iam lucem illam inhabitante, ei dictum legimus, sicut audivimus, sic vidimus in Civitate Domini virtutum, in Civitate Dei nostri. Ut autem ea, quæ disputanda censemus, clariori methodo tradantur; tractatum istum quadruplici disputatione distinguimus. In prima agemus de potentia elevabili ad visionem Dei: in secunda de specie ad visionem ex parte obiecti concurrente: in tertia de lumine elevante: ac tandem in quarta, de ipsa visione, in ordine ad obiectum, Promissis que stantes sit.

Homil. 84
de Laudis
Pauli,

SYNOPSIS VITÆ ILL^{MI}. A C R^{MI} D.D.P.F^R JOANNIS DE MONTALBAN, MARATHRENSIS.

OPERA P. Fr. DIDACI RASPEÑO, CONVENTUS SALM. ORD. PRÆB.

PULCHRE Ambrosius Virgines cum primis, ceterosque exinde, sive aut percitos, sive ignavos ad studium, profectumque universitatis probitatis aureo illo eloquentiae sua ammine compulsurus, inseruit: quod primus discendi ardor Nobilitas est *Lib. 2. de Magistri*. Ingenium quippe hominum tale esse profecto novetur, ut turpe quid in aliquo reprehendentes, reliqua ex illo extimate soleant, ac patvi referre, quæ magno comparanda pretio sunt. Tantillo igitur, Lector optime, callens facile illius contemni doctrinam, cuius vitam, aut quia in obscuro repositam, aut quia minus probam, vel etiam improbam despici contigerit; studiosos, nec improbos fane labores, legitimos, non nothos, suppositios ve factus Illustrissimi, ac sapientissimi D. D. Montalban in lucem daturus; ne doctrinam, celsam primo ex celsitudine materie obiecti ve, (quod aiunt) claram Nobilitate, ac perspicuitate ingenij, nec infirmam plane, sed firmam, fixamque authoritatibus, validisque rationibus à se subtiliter matureque formatis despici contingat, quod Authoris vita, arque institutio minus confusa doctrinæ appareat, suspicitur, quod se luci non prodat; tametsi tribus ab hinc annis, anno, videlicet millesimo septingentesimo vigesimo sexto idiomate nostro Hispano publicam lucem viderit; libet tamen, ne minus veneratione, prelioque digna apud studiosos doctrina Authoris dijudicetur, synopsis brevem *de Vita ipsius* Lectorum oculis in operis procinctu sifere. Nolens dicendis, sive de Authore, sive de quovis alio, &c si probata viræ, alias arrogare fidem: quam humanam, quamque testimonia, experimentaq; hominū evincunt conformiter ad decreta quæ ab Ap. Sede emanarent in hac parte, & cuius Authoris vita, cum omnibus correctioni submittitur.

Ergo Joannes de *Montalban*, Episcopus Accitanus (vulgo de Guadix) in Bethica, ac postmodum Placentinus in Extremis-Duri partibus renuntiatus in Villa Marathrensum (sermone nostro) *de los Hinojosos*, Prioratus Uclensis Ordinis Sancti Jacobi (cuius Claustrum Sanctissimum Parentem Dominicum rubeo sternente candidatum plures annos Canonicum incoluisse, uti, cum veteris, tem-